

Magdalena Horvat (Macedonia, 1978)

Aquí el tens, el teu

poema sense intenció ni pretensió
de ser cap més font de problemes –
un poema post-apocalíptic que ningú
tampoc no ha de llegir; troba'l

després de la disputa, quan vas tancar la porta.
Va romandre escanyat entre el palmell i el pom.

S'havia amagat, em temo molt,
entre
els meus dits:

em va fer molt de mal fer que sortís d'allà.

Però ara sé que era teu.

El devies haver deixat a la meva mà
algun dia que vas agafar-la,
i he pensat que era millor
tornar-te'l.

I encara, deus haver oblidat com era
i creuràs que és només una excusa
per enviar-te una carta...

però no ho és, una carta, ho veus? És *el teu*
poema: abandonat, quasi mort,
una mena de poema post-mortem en una postdata,
una mena de cosa fútil no dita.

Capta el meu rotlle

Per un moment ets un text massa llarg
i jo, el teu cruel editor. Després
ets un segell a la plana de la meva pell. Un

clixé antic i tòpic & de sobte rebotes
cap a alguna cosa única. Obliqua,
em tornes boja (en cercles) per

ser una brasa nova & olor de cuir.
I llavors ets una ploma, pessigolles
que arriben a fer mal! I em petes

el meu globus, he begut oli,
ets el pitjor! Encara ho vull, i com,
mirar com dorms...

Jo seria el teu despertador per tal que
em donessis corda cada nit; seria el teu brunzit i
el botó vermell que prems per aturar-me

al matí. Seria el teu raspall de dents
& la crema & i la fulla d'afaitar, o la teva
jaqueta tèbia & la bufanda, tot i ser

només un petit bri de llana. Et deixaria
marxar encaminat i ràpid. Podries tenir-me borratxa
i tot el teu vi encara seria al celler. Jo seria

el tren que empaites, i que sempre agafes. A més
de tot això jo seria el teu muntacàrregues,
i tot això si captes el meu... rotlle.

Traducció d'Anna Aguilar-Amat